

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดชุมพร

ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม พ.ศ. 2569

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร
จังหวัดชุมพร

ไตรมาสที่ 1 : มกราคม – มีนาคม 2569

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร
อาคารศูนย์ราชการ ศาลากลางจังหวัด ชั้น 1
ถนนไตรรัตน์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร 86000
โทรศัพท์/โทรสาร 0-7751-1701
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : chumphon@nso.go.th

หน่วยงานที่เผยแพร่ กองสถิติพยากรณ์
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 2
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทร. 0 2143 1323 ต่อ 17496
โทรสาร 0 2143 8132
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : binfopub@nso.go.th

ปีที่จัดพิมพ์ 2569
จัดพิมพ์โดย สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

คำนำ

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้เริ่มจัดทำโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร มาตั้งแต่ พ.ศ. 2506 ในช่วง พ.ศ. 2514 - 2526 ได้ทำการสำรวจปีละ 2 รอบ โดยรอบแรกเป็นการสำรวจนอกฤดูการเกษตร ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม รอบที่ 2 เป็นการสำรวจในฤดูการเกษตรระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน และช่วง พ.ศ. 2527 - 2540 ทำการสำรวจเป็นปีละ 3 รอบ คือ รอบที่ 1 สำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม และช่วง พ.ศ. 2541 - 2543 ทำการสำรวจเพิ่มขึ้นอีก 1 รอบ เป็นรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส

ตั้งแต่ พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป การสำรวจโครงการนี้ได้จัดทำเป็นรายเดือนทุก ๆ เดือน ส่วนการเสนอผลการสำรวจนั้น ใน พ.ศ. 2544 นำเสนอผลทุกเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม ได้นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจครั้งละ 3 เดือน มาประมวลผลและหาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 3 เดือน) ซึ่งผลของการสำรวจจะสะท้อนถึงค่าประมาณของเดือนที่อยู่กึ่งกลางคาบเวลาสำรวจนั้น ๆ และการเสนอผล ตั้งแต่ พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป จะนำเสนอปีละ 4 ฉบับเป็นรายไตรมาส สำหรับผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลเป็นรายเดือน สามารถติดต่อขอข้อมูลได้ที่สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นการเสนอผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 1 ปี 2569 ของจังหวัดชุมพร ที่ได้ดำเนินการสำรวจระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม พ.ศ. 2569

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	II
สารบัญ	III
สารบัญตาราง	IV
อินโฟกราฟิก	V
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	VI
บทที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์	1
2. คุ่มรวม	2
3. สัปดาห์แห่งการสำรวจ	2
4. คำอธิบายศัพท์/แนวคิด/คำจำกัดความ	2
บทที่ 2 สรุปผลการสำรวจ	
1. ลักษณะของกำลังแรงงาน	7
2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	8
3. กำลังแรงงานที่เป็นผู้มีงานทำ	8
3.1 อาชีพ	8
3.2 อุตสาหกรรม	9
3.3 การศึกษา	10
3.4 สถานภาพการทำงาน	11
3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	12
4. การว่างงาน	13
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ระเบียบวิธี	16
ภาคผนวก ข ตารางสถิติ	18

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง ก จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ	7
ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ	8
ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ	9
ตาราง ง จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	10
ตาราง จ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ	11
ตาราง ฉ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ	12
ตาราง ช จำนวนและอัตราการว่างงานของประชากร จำแนกตามเพศ	13
ตาราง ซ อัตราการว่างงานของประชากรไตรมาสที่ 1 ปี 2565 – 2569	13

สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดชุมพร ไตรมาส 1/2569

ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป
403,968 คน

อัตราการว่างงาน :

0.4

ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
297,515 คน

ผู้อยู่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
106,453 คน

ผู้มีงานทำ 276,300 คน

ทำงานบ้าน 30,852 คน

ผู้ว่างงาน 300 คน

เรียนหนังสือ 33,781 คน

ผู้รอฤดูกาล - คน

เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้ 30,360 คน

ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย/ผู้พิการ 4,203 คน

อื่น ๆ 7,257 คน

ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา

มัธยมศึกษาตอนปลาย

23.4

23.3 ประถมศึกษา

มหาวิทยาลัย

20.3

มัธยมศึกษาตอนต้น

19.3

ต่ำกว่าประถมศึกษา

14.4

ไม่มีการศึกษา

1.7

ไม่ทราบ

1.0

ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม

54.2 เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง

18.4 การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์

5.6 ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร

5.2 การผลิต

3.7 การก่อสร้าง

2.8 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

2.7 การศึกษา

1.7 การขนส่งและสถานที่ยานยนต์

1.7 กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ

1.5 กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน

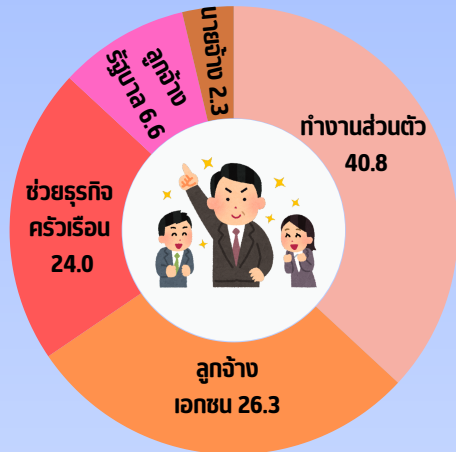
0.8 กิจกรรมด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์

1.7 อื่น ๆ

ชาย 0.3

หญิง 0.5

ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ร้อยละของผู้มีงานทำสูงสุด 5 อันดับแรก จำแนกตามอาชีพ

46.2

ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านเกษตร ป่าไม้ และประมง

พนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า

18.6

13.5

ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน

ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

8.5

3.6

ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ

<http://chumphon.nso.go.th>

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

0 7751 1701

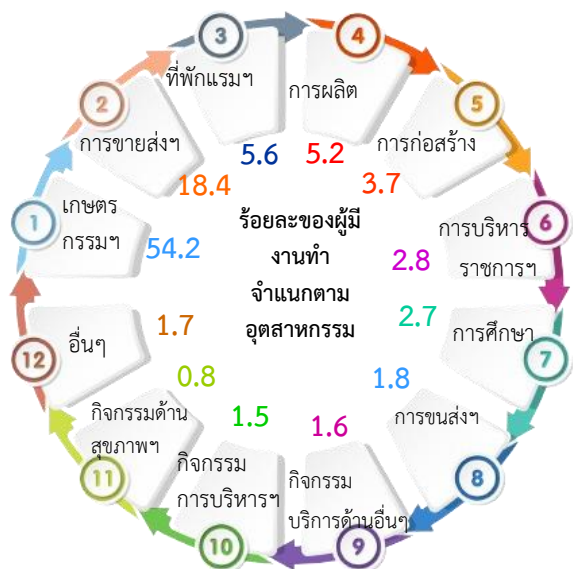
แผนภูมิ 1 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ

2) ลักษณะของอาชีพ

จากผลการสำรวจ พบว่า ประชากรร้อยละ 46.2 ของผู้มีงานทำ เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในการเกษตร ป่าไม้ และประมง รองลงมา คือ พนักงานบริการและผู้นำสินค้าน้อยกว่าร้อยละ 18.6 ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 13.5 ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 8.5 ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอาชีพอื่น ๆ ไม่เกินร้อยละ 3.6

แผนภูมิ 2 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม

3) ลักษณะของอุตสาหกรรม

จากผลการสำรวจ พบว่า ร้อยละ 54.2 ของผู้มีงานทำเป็นผู้มีงานทำในสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง รองลงมา คือ ผู้ทำงานในสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ร้อยละ 18.4 ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ร้อยละ 5.6 การผลิต 5.2 การก่อสร้าง ร้อยละ 3.7 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ ร้อยละ 2.8 การศึกษา ร้อยละ 2.7 การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ร้อยละ 1.8 กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ ร้อยละ 1.6 กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน ร้อยละ 1.5 กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ 0.8 ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ อีก ร้อยละ 1.7

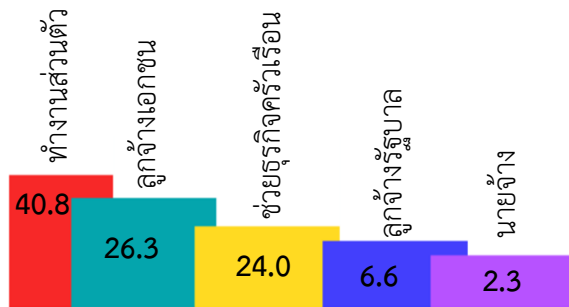
แผนภูมิ 3 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

4) ลักษณะของการศึกษา

จากผลการสำรวจ พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 23.4 รองลงมา คือระดับประถมศึกษา ร้อยละ 23.3 ระดับมหาวิทยาลัย ร้อยละ 20.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 19.3 ต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 11.0 ไม่มีการศึกษา ร้อยละ 1.7 ไม่ทราบการศึกษา มีเพียง ร้อยละ 1.0 เท่านั้น

แผนภูมิ 4 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

5) ลักษณะของสถานภาพการทำงาน

จากผลการสำรวจ พบว่า สถานภาพการทำงานส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานส่วนตัว ร้อยละ 40.8 รองลงมา เป็นลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 26.3 ผู้ช่วยธุรกิจครัวเรือน ร้อยละ 24.0 ผู้มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้างรัฐบาล ร้อยละ 6.6 ส่วนผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็นนายจ้าง มีสัดส่วนต่ำสุดเพียง ร้อยละ 2.3

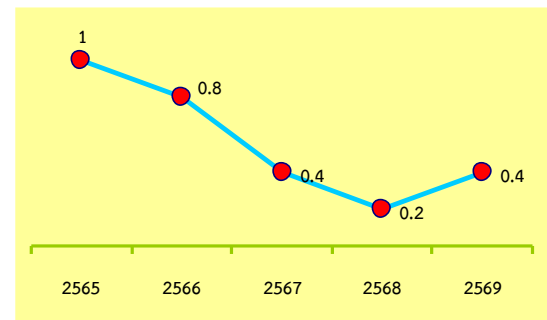
แผนภูมิ 5 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

6) ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

จากการสำรวจ พบว่า ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด เป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์สูงสุด ร้อยละ 31.6 รองลงมา คือ ผู้ที่ทำงาน 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 18.5 ผู้ที่ทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง และ ผู้ที่ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 16.4 และร้อยละ 16.3 สำหรับผู้ที่ทำงาน 10 - 19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 9.6 ผู้ที่ทำงาน 50 ชั่วโมง ขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 6.9 ส่วนผู้ที่ทำงาน น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และ ผู้ที่ทำงาน 1 - 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 0.4 และ 0.3 ตามลำดับ

แผนภูมิ 6 อัตราการว่างงานของประชากร ไตรมาส 1 ปี 2565 – 2569

7) อัตราการว่างงานของประชากร

จากผลการสำรวจ พบว่า ไตรมาส 1 ปี 2569 มีผู้ว่างงานประมาณ 1,215 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.4 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี พ.ศ. 2565 – 2569 พบว่า ปี 2565 มีอัตราการว่างงานสูงสุด ร้อยละ 1.0 รองลงมาปี 2566 มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.8 ปี 2567 และปี 2568 มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.4 ปี และปี 2569 มีอัตราการว่างงานต่ำสุด ร้อยละ 0.4

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2506 โดยในช่วงแรกทำการสำรวจปีละ 2 รอบ และใน พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงหน้าแล้งนอกฤดูการเกษตร รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูการเกษตร และต่อมาใน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ได้เพิ่มการสำรวจอีก 1 รอบ รวมเป็น 4 รอบ โดยทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้ เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สะท้อนถึงภาวะการทำงาน การว่างงานและการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของประชากรทั้งประเทศเป็นรายไตรมาสและต่อเนื่อง ครบทุกช่วงเวลาของปี

เนื่องจากความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดมีมากขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2537 ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดได้ โดยเสนอเฉพาะรอบการสำรวจของเดือนกุมภาพันธ์ และเดือนสิงหาคมเท่านั้น การสำรวจรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ซึ่งจัดทำเป็นครั้งแรกได้เสนอผลในระดับจังหวัดด้วย และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ผลการสำรวจทั้ง 4 รอบ ได้เสนอผลในระดับจังหวัด

หลังจากเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจกลางปี 2540 ความต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงานมีมากขึ้น และเร่งด่วนขึ้นในปี พ.ศ. 2544 จึงได้เริ่มดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนแล้วนำข้อมูล 3 เดือนรวมกันเพื่อเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยข้อมูลที่สำคัญสามารถนำเสนอในระดับจังหวัด สำหรับข้อมูลของเดือนที่ตรงกับรอบการสำรวจเดิม คือ ข้อมูลเดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม และ สิงหาคม ได้จัดทำสรุปผลการสำรวจเฉพาะข้อมูลที่สำคัญ เพื่อสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลแต่ละรอบของปีที่ผ่านมาได้ และการสำรวจตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2554 เป็นต้นมา สามารถนำเสนอผลการสำรวจเป็นรายเดือนทุกเดือน โดยสามารถเสนอผลในระดับภาคเท่านั้น เนื่องจากตัวอย่างไม่มากพอที่จะนำเสนอในระดับย่อยกว่านี้ และในขณะเดียวกัน ได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 13 ปีขึ้นไปเป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจำแนกประเภทของอาชีพ อุตสาหกรรม และสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ ปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาลถูกนำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาลมารวมเป็นในเขตเทศบาล เนื่องจากพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เพื่อประมาณจำนวนและลักษณะของกำลังแรงงานภายในประเทศ และในจังหวัดต่าง ๆ ในแต่ละไตรมาสของข้อมูลสถิติที่ได้จากการสำรวจ

1.จำนวนประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) และจำนวนประชากรนอกวัยทำงานจำแนกตามเพศ

2.จำนวนประชากรในวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงาน อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษาที่สำเร็จ

3. จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามลักษณะที่น่าสนใจ เช่น อายุ เพศ การศึกษาที่สำเร็จ อาชีพ อุตสาหกรรม สถานภาพการทำงาน ชั่วโมงทำงาน ค่าจ้าง เงินเดือน และผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับจากการทำงาน

4. จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามลักษณะบางประการที่น่าสนใจ เช่น ระยะเวลาในการหางานทำ งานที่ทำครั้งสุดท้าย สาเหตุการว่างงาน เป็นต้น

2. คัมรวม

ประชากรที่อาศัยอยู่ในครัวเรือน ส่วนบุคคล และครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคนงาน

3. สัปดาห์แห่งการสำรวจ

หมายถึง ระยะเวลา 7 วัน นับจากวันก่อนวันสัมภาษณ์ย้อนหลังไป 7 วัน เช่น วันสัมภาษณ์คือ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2568 “ระหว่าง 7 วันก่อนสัมภาษณ์” คือ ระหว่างวันที่ 2 ถึงวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2568

4. คำอธิบายศัพท์/แนวคิด/คำจำกัดความ

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ปรับปรุงแนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรหลายครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศตลอดจนความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) กับองค์การสหประชาชาติ (UN) แนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจไตรมาสนี้ได้เริ่มใช้มาตั้งแต่รอบที่ 1 พ.ศ. 2526 มีการปรับปรุงบ้างตามลำดับ และตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของประชากรวัยทำงานเป็น 15 ปี

คำนิยามที่สำคัญ ๆ ที่ใช้ในการสำรวจ มีดังนี้

ผู้มีงานทำ

ผู้มีงานทำ หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ได้ทำงานตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป โดยได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ผลกำไร เงินปันผล ค่าตอบแทนที่มีลักษณะอย่างอื่นสำหรับผลงานที่ทำให้เป็นเงินสดหรือสิ่งของ

2. ไม่ได้ทำงานหรือทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง แต่เป็นบุคคลที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ (ซึ่งจะถือว่าเป็นผู้ที่ปกติมีงานประจำ)

2.1 ยังได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงาน หรือธุรกิจ ในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน

2.2 ไม่ได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงานหรือธุรกิจ ในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน แต่ยังมีงานหรือธุรกิจที่จะกลับไปทำ

3. ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยไม่ได้รับค่าจ้างในวิสาหกิจหรือไร่นาเกษตรของหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือน

ผู้ว่างงาน

ผู้ว่างงาน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการประจำ แต่ได้หางาน สมัครงาน หรือรอการบรรจุ ในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์

2. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการประจำ และไม่ได้หางานทำในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ แต่พร้อมที่จะทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

กำลังแรงงานปัจจุบัน

กำลังแรงงานปัจจุบัน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำหรือว่างงาน ตามคำนิยามที่ได้รับข้างต้น

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ เป็นผู้ไม่เข้าข่ายค่านิยามของผู้มีงานทำหรือผู้ว่างงาน แต่เป็นผู้รอฤดูกาลที่เหมาะสม เพื่อที่จะทำงาน และเป็นบุคคลที่ตามปกติจะทำงานที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตรหรือธุรกิจ ซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาล โดยมีหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

กำลังแรงงานรวม

กำลังแรงงานรวม หมายถึง บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือผู้ถูกจัดจำแนกอยู่ในประเภทกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลตามค่านิยามที่ระบุข้างต้น

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน หมายถึง บุคคลที่ไม่เข้าข่ายค่านิยามของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ คือ

บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจ มีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงาน และไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเป็นผู้ที่

1. ทำงานบ้าน
2. เรียนหนังสือ
3. ยังเด็กเกินไปหรือชรามาก
4. ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากพิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง
5. ไม่สมัครใจทำงาน
6. ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไรส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ให้แก่บุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน
7. ทำงานให้แก่องค์กรหรือสถาบันการกุศลต่าง ๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างผลกำไรส่วนแบ่งหรือสิ่งตอบแทนอย่างใด
8. ไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเหตุผลอื่น

งาน

งาน หมายถึง กิจกรรมที่ทำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ ค่าตอบแทนที่เป็นเงิน อาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชิ้น
2. กิจกรรมที่ทำแล้วได้ผลกำไร หรือหวังที่จะได้รับผลกำไรหรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน
3. กิจกรรมที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรตอบแทนอย่างใด ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่ประกอบธุรกิจนั้น จะมีสถานภาพการทำงานเป็นประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือนายจ้าง

อาชีพ

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ บุคคลส่วนมากมีอาชีพเดียวสำหรับบุคคลที่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงการทำงานมากที่สุด ถ้าชั่วโมงการทำงานแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่มีรายได้มากกว่า ถ้าชั่วโมงทำงานและรายได้ที่ได้รับจากแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่ผู้ตอบสัมภาษณ์พอใจมากที่สุด ถ้าผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบไม่ได้ให้นับอาชีพที่ได้ทำมากที่สุดประเภทอาชีพ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2554 ปรับใช้ตาม International Standard Classification of Occupation, 2008 (ISCO – 08) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ(ILO)

ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอาชีพจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอาชีพของประเทศไทยโดยอ้างอิงตาม International Standard Classification of Occupation, 1988 (ISCO – 88)

อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม หมายถึง ประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการโดยสถานประกอบการที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ หรือประเภทของธุรกิจซึ่งบุคคลนั้นได้ดำเนินการอยู่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ถ้าบุคคลหนึ่งมีอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่างให้นับที่อุตสาหกรรมตามอาชีพที่บันทึกไว้ การจัด

จำแนกประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2554 ปรับใช้ตาม Thailand Standard Industrial Classification, (TSIC 2009)

ก่อน พ.ศ.2553 การจัดประเภทอุตสาหกรรมจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Industrial Classification of All Economic Activities, (ISIC : 1989)

สถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน หมายถึง สถานะของบุคคลที่ทำงานในสถานที่ทำงานหรือธุรกิจ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท

1. นายจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองเพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง

2. ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพังผู้เดียว หรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วยเพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และไม่ได้จ้างลูกจ้าง แต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือนหรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงาน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

3. ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หมายถึง ผู้ที่ช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างในไร่นาเกษตร หรือในธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน

4. ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน รายชิ้น หรือเหมาจ่าย ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน อาจจะเป็นเงินหรือสิ่งของ

ลูกจ้างแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.1 ลูกจ้างรัฐบาล หมายถึง ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนลูกจ้างประจำและชั่วคราวของรัฐบาล

4.2 ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับเอกชนหรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้งผู้ที่รับจ้างทำงานบ้าน

5. การรวมกลุ่ม หมายถึง กลุ่มคนที่มาร่วมกันทำงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพึ่งตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความเท่าเทียมกันในการกำหนดการทำงาน ทุกขั้นตอนไม่ว่าเป็นการลงทุน การขาย งานอื่น ๆ ของกิจการที่ทำ ตลอดจนการแบ่งรายได้ให้แก่สมาชิกตามที่ตกลงกัน(การรวมกลุ่มดังกล่าวอาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูปของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

การจัดจำแนกประเภทสถานภาพการทำงาน ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2544 ใช้ตาม International Classification of Status in Employment, 1993(ICSE – 93) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) มีสถานภาพการทำงานเพิ่มขึ้นอีก 1 กลุ่ม คือ การรวมกลุ่ม (Member of Producers' Cooperative)

ชั่วโมงทำงาน

ชั่วโมงทำงาน หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมด ในสัปดาห์แห่งการสำรวจสำหรับบุคคลที่มีอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ ชั่วโมงทำงาน หมายถึง ยอดรวมของชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ สำหรับผู้ที่มิงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้บันทึกจำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง

การสำรวจก่อนปี พ.ศ.2544 ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้นับจำนวนชั่วโมงทำงานปกติต่อสัปดาห์เป็นชั่วโมงทำงาน

รายได้ของลูกจ้าง

รายได้ของลูกจ้าง หมายถึง รายได้ของผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้าง ที่ได้รับมาจากการทำงานของอาชีพที่ทำในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ซึ่งประกอบด้วย ค่าจ้างและผลประโยชน์ตอบแทนอื่น ๆ สำหรับลูกจ้าง

ระยะเวลาของการหางานทำ

ระยะเวลาของการหางานทำ หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ว่างงานได้ออกหางานทำ ให้นับตั้งแต่ วันที่เริ่มหางานทำงานจนถึงวันสุดท้ายก่อนวันสัมภาษณ์

คาบการแรงงาน

คาบการแรงงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ พนักงานออกไปสัมภาษณ์บุคคลในครัวเรือน ตัวอย่าง ซึ่งโดยปกติเป็นวันที่ 1-12 ของทุกเดือน

ประเภทของครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ

ครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ครัวเรือนส่วนบุคคล ประกอบด้วย ครัวเรือนหนึ่งคน คือ บุคคลเดียวซึ่งหุงหาอาหาร และจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ โดยไม่เกี่ยวกับผู้ใด ซึ่งอาจพำนักอยู่ในเคหสถาน เดียวกันหรือครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมกันจัดหาและใช้สิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็น แก่การครองชีพร่วมกัน ครัวเรือนส่วนบุคคล อาจอาศัยอยู่ในเคหะที่เป็นเรือนไม้ ตึกแถว ห้องแถว ห้องชุด เรือแพ เป็นต้น

2. ครัวเรือนกลุ่มบุคคล

2.1 ประเภทคนงาน ได้แก่ ครัวเรือน ซึ่งประกอบด้วย บุคคลหลายคนอยู่กินร่วมกัน ในที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น ที่พักคนงาน เป็นต้น

2.2 ประเภทสถาบัน ซึ่งหมายถึง บุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น สถานที่กักกัน วัด กรมทหาร โดยไม่แยกที่อยู่ เป็นสัดส่วนเฉพาะคนหรือเฉพาะครัวเรือน นักเรียนที่อยู่ประจำที่โรงเรียนหรือหอพักนักเรียน เป็นต้น **ไม่อยู่ในคัมภรณของการสำรวจนี้**

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ได้จำแนกการศึกษาตามลำดับการศึกษา ที่สำเร็จ ดังนี้

1. ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคล ที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษา

2. ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิม

3. สำเร็จประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่ สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

4. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.3 ม.ศ.3 หรือ ม.6 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.1 สายสามัญ หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.6 ม.ศ.5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับ การศึกษาที่สูงกว่า

5.2 อาชีวศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จ การศึกษาประเภทอาชีวศึกษาหรือวิชาชีพที่เรียน ต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า โดยมีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปี และไม่สำเร็จระดับ การศึกษาที่สูงกว่า

5.3 วิชาการศึกษา หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา(การ ฝึกหัดครู) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ เทียบเท่าขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

6. อุดมศึกษา

6.1 สายวิชาการ หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษา ประเภทสามัญศึกษาหรือ สายวิชาการ โดยได้รับวุฒิปริญญาตรีปริญญา ปริญญาตรี โท เอก

6.2 สายวิชาชีพ หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษา ประเภทอาชีวศึกษาหรือ สายวิชาชีพที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือเทียบเท่าอนุปริญญา ปริญญาตรี

6.3 สายวิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา ประเภทวิชาการศึกษา และได้รับประกาศนียบัตรระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี

7. อาชีวศึกษาระยะสั้น หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษา หรือการฝึกอบรมประเภท อาชีวศึกษาที่มีหลักสูตรไม่เกิน 1 ปี และได้รับ ประกาศนียบัตรหรือใบรับรองเมื่อสำเร็จการศึกษา พื้นความรู้ของผู้เข้าเรียนได้กำหนดให้แตกต่าง ตามวิชาเฉพาะแต่ละอย่างที่เรียน แต่อย่างต่ำ ต้องจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า

8. อื่น ๆ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา ที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้

ผู้เสมือนว่างงาน

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงาน น้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาค เกษตร ทำงานน้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และ ผู้ที่อยู่นอกภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 24 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์

บทที่ 2

สรุปผลการสำรวจ

รายงานนี้เสนอผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดชุมพร โดยดำเนินการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1- 12 ของเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ และมีนาคม พ.ศ. 2569 ซึ่งเป็นการสำรวจไตรมาสที่ 1 ของปี ผลการสำรวจทำให้ทราบถึงภาวะการทำงาน การว่างงาน และลักษณะที่สำคัญบางประการของกำลังแรงงานในจังหวัดชุมพร ระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม พ.ศ.2569

อนึ่ง จำนวนประชากรที่ใช้เป็นฐานในการประมาณผลตามระเบียบวิธีการสุ่มตัวอย่างสำหรับโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2557 เป็นต้นมานั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรที่ใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งได้จากการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553 – 2583 ที่จัดทำขึ้นใหม่โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1. ลักษณะของกำลังแรงงาน

ผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรของจังหวัดชุมพร ระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2569 พบว่า จังหวัดชุมพรมีผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งสิ้นประมาณ 297,515 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 73.6 ของผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ประกอบด้วยผู้มีงานทำประมาณ 269,300 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ผู้ว่างงานประมาณ 1,215 คน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.4 สำหรับไตรมาสนี้ไม่มีผู้รอฤดูกาล

ส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน มีประมาณ 106,453 คน หรือร้อยละ 26.4 ของผู้มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่ทำงานบ้าน 30,852 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 เรียนหนังสือ 33,781 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้ 30,360 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 อื่น ๆ 7,257 คน และดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ 4,023 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และ 1.3 ตามลำดับ (ตาราง ก)

ตาราง ก จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพแรงงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	403,968	100.0	194,376	100.0	209,592	100.0
กำลังแรงงานรวม	297,515	73.6	163,314	84.0	134,201	64.0
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	297,515	67.1	163,314	84.0	134,201	64.0
1.1 ผู้มีงานทำ	269,300	66.7	162,836	83.8	133,464	63.7
1.2 ผู้ว่างงาน	1,215	0.4	478	0.2	737	0.3
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	106,453	26.4	31,062	16.0	75,391	36.0
1. ทำงานบ้าน	30,852	7.5	583	0.3	30,269	14.4
2. เรียนหนังสือ	33,781	8.4	15,632	8.1	18,149	8.7
3. เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้	30,360	7.5	11,107	5.7	19,253	9.2
4. ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ	4,203	1.3	230	0.1	3,973	1.9
5. อื่น ๆ	7,257	1.7	3,510	1.8	3,747	1.8
อัตราการว่างงาน		0.4		0.3		0.5

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน : $\frac{\text{ผู้ว่างงาน}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม}} \times 100$

: 0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานหรือร้อยละของประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน (รวมกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลด้วย) ต่อประชากรที่มี อายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด พบว่า การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของประชากรจังหวัดชุมพร ร้อยละ 67.1 ซึ่งเพศชายมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานมากกว่าเพศหญิง คือ ร้อยละ 84.0 และร้อยละ 64.0

3. กำลังแรงงานที่เป็นผู้มีงานทำ

3.1 อาชีพ

ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมงมากที่สุด ประมาณ 136,908 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2

โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 54.1 และร้อยละ 39.5) รองลงมา คือ พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ประมาณ 54,979 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 29.0 และร้อยละ 10.0) ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน ประมาณ 39,882 คน หรือร้อยละ 13.5 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 16.8 และร้อยละ 9.4) ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ประมาณ 25,309 คน หรือร้อยละ 8.5 โดยชายมีสัดส่วนการทำงานสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 10.4 และร้อยละ 6.3) (ตาราง ข).

ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

หน่วย : คน

อาชีพ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	296,300	100.0	162,836	100.0	133,464	100.0
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และ ผู้บัญชาตติกาหมาย	6,645	2.2	2,800	1.7	3,845	2.9
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	10,569	3.6	2,548	1.5	8,021	6.0
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องด้านต่างๆ	5,715	1.9	3,024	1.9	2,691	2.0
4. เสมียน	7,220	2.4	1,621	1.0	5,599	4.2
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	54,979	18.6	16,340	10.0	38,639	29.0
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และประมง	136,908	46.2	84,120	51.7	52,788	39.5
7. ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	25,309	8.5	16,928	10.4	8,381	6.3
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	9,073	3.1	8,088	5.0	985	0.7
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	39,882	13.5	27,367	16.8	12,515	9.4
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ : 0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

3.2 อุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาถึงประเภทอุตสาหกรรมของผู้มีงานทำ พบว่า เกินครึ่งหรือร้อยละ 54.2 เป็นผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรม และนอกภาคเกษตร ร้อยละ 45.8 ส่วนใหญ่ทำงานในสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ มีประมาณ 54,671 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 รองลงมา คือ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ประมาณ 16,515 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 การผลิต ประมาณ 15,384 คนหรือร้อยละ 5.2 การก่อสร้าง ประมาณ 10,925 คนคิดเป็นร้อยละ 3.7 การบริหารราชการการป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับมี

ประมาณ 8,598 คน หรือ ร้อยละ 2.8 การศึกษา ประมาณ 8,276 คน หรือร้อยละ 2.7 การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า และกิจกรรมบริการด้านอื่นๆ ประมาณ 5,026 คน หรือร้อยละ 1.7 กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ประมาณ 2,799 คน หรือ ร้อยละ 0.8 กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน 2,580 คน หรือร้อยละ 1.5 กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัยประมาณ 2,091 คน หรือร้อยละ 0.6 ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ อีกร้อยละ 1.1 (ตาราง ค)

ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ

หน่วย : คน

อุตสาหกรรม	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	296,300	100.0	162,836	100.0	133,464	100.0
- ภาคเกษตรกรรม	160,667	54.2	103,731	63.7	56,936	42.7
1. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	160,667	54.2	103,731	63.7	56,936	42.7
2. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w
3. การผลิต	15,384	5.2	7,044	4.3	8,340	6.2
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	454	0.1	454	0.3	0 ^w	0 ^w
5. การจัดหา น้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w
6. การก่อสร้าง	10,925	3.7	9,530	5.8	1,395	1.1
7. การขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	54,671	18.4	20,368	12.5	34,303	25.7
8. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	5,026	1.7	3,728	2.3	1,298	1.0
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	16,515	5.6	5,139	3.2	11,376	8.5
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	2,091	0.6	1,232	0.8	859	0.6
12. กิจกรรมมอสังหาริมทรัพย์	540	0.1	0 ^w	0 ^w	540	0.4
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	1,151	0.3	899	0.6	252	0.2
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	2,580	1.5	1,815	1.1	765	0.6
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	8,598	2.8	4,728	2.9	3,870	2.9
16. การศึกษา	8,276	2.7	1,463	0.9	6,813	5.1
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2,799	0.8	225	0.1	2,574	1.9
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	1,128	0.4	819	0.5	309	0.2
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	5,026	1.7	1,661	1.0	3,365	2.5
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	469	0.2	0 ^w	0 ^w	469	0.4
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w
22. ไม่ทราบ	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ : 0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาที่สำเร็จของผู้มีงานทำพบว่า ผู้มีงานทำจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประมาณ 69,377 คน คิดเป็น ร้อยละ 23.4 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 25.0 และร้อยละ 21.5) ระดับประถมศึกษา ประมาณ 68,916 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 23.4 และร้อยละ 23.1) ระดับมหาวิทยาลัย ประมาณ 60,158 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 โดยหญิงมีสัดส่วนมากกว่าชาย (ร้อยละ 25.1 และร้อยละ 16.4) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประมาณ 57,326 คน

คิดเป็นร้อยละ 19.3 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 21.8 และร้อยละ 16.4) ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประมาณ 32,565 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 โดยหญิงมีสัดส่วนมากกว่าชาย (ร้อยละ 11.5 และร้อยละ 10.6) ส่วนไม่ทราบระดับการศึกษา ประมาณ 3,017 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 โดยหญิงมีสัดส่วนมากกว่าชาย (ร้อยละ 1.2 และร้อยละ 0.8) และผู้มีงานทำที่ไม่มีการศึกษาประมาณ 4,941 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 โดยมีสัดส่วนชายมากกว่าหญิง (ตาราง ง)

ตาราง ง จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

หน่วย : คน

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	296,300	100.0	162,836	100.0	133,464	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	4,941	1.7	3,314	2.0	1,627	1.2
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	32,565	11.0	17,286	10.6	15,279	11.5
3. ประถมศึกษา	68,916	23.3	38,110	23.4	30,806	23.1
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	57,326	19.3	35,485	21.8	21,841	16.4
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	69,377	23.4	40,674	25.0	28,703	21.5
5.1 สายสามัญ	57,389	19.4	33,340	20.5	24,049	18.0
5.2 สายอาชีวศึกษา	11,988	4.0	7,334	4.5	4,654	3.5
6. มหาวิทยาลัย	60,158	20.3	26,615	16.4	33,543	25.1
6.1 สายวิชาการ	41,205	13.9	17,731	10.9	23,474	17.6
6.2 สายวิชาชีพ	18,953	6.4	8,884	5.5	10,069	7.5
7. อื่นๆ	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w
8. ไม่ทราบ	3,017	1.0	1,352	0.8	1,665	1.2

หมายเหตุ : 0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

3.4 สถานภาพการทำงาน

ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้นประมาณ 296,300 คน เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการทำงาน ผลการสำรวจครั้งนี้ พบว่า ผู้ที่ทำงานส่วนตัว มีจำนวนสูงสุด ประมาณ 120,892 คน คิดเป็น ร้อยละ 40.8 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 45.2 และร้อยละ 35.4) รองลงมาเป็น

ลูกจ้างเอกชนมีประมาณ 78,109 คน คิดเป็น ร้อยละ 26.3 ผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือนประมาณ 71,051 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ลูกจ้างรัฐบาล มีจำนวนประมาณ 19,460 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 และ ผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็นนายจ้าง มีจำนวนต่ำสุด ประมาณ 6,788 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.3 (ตาราง จ)

ตาราง จ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพการทำงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	290,300	100.0	162,836	100.0	133,464	100.0
1. นายจ้าง	6,788	2.3	4,632	2.8	2,156	1.6
2. ลูกจ้างรัฐบาล	19,460	6.6	7,637	4.7	11,823	8.9
3. ลูกจ้างเอกชน	78,109	26.3	47,049	28.9	31,060	23.3
4. ทำงานส่วนตัว	120,892	40.8	73,547	45.2	47,345	35.4
5. ผู้ช่วยธุรกิจครัวเรือน	71,051	24.0	29,971	18.4	41,080	30.8
6. การรวมกลุ่ม	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ : 0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดเป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สูงสุดมีประมาณ 93,740 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 31.6 รองลงมา คือผู้ที่ทำงาน 20 - 29 ชั่วโมง มีประมาณ 54,718 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.5 ผู้ที่ทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง มีประมาณ 48,628 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16.4 ผู้ที่ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง

ประมาณ 48,241 คน หรือร้อยละ 16.3 ผู้ที่ทำงาน 10 - 19 ชั่วโมงประมาณ 28,607 คน หรือร้อยละ 9.6 ผู้ที่ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไป ประมาณ 20,426 คน หรือ ร้อยละ 6.9 ผู้ที่ทำงาน น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ประมาณ 1,162 คน หรือ ร้อยละ 0.4 ส่วนผู้ที่ทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง มีเพียง 778 คน หรือร้อยละ 0.3 (ตาราง ฉ)

ตาราง ฉ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ

หน่วย : คน

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	296,300	100.0	162,836	100.0	133,464	100.0
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	1,162	0.4	418	0.3	744	0.6
2. 1 - 9 ชั่วโมง	778	0.3	778	0.5	0 ^w	0 ^w
3. 10 - 19 ชั่วโมง	28,607	9.6	15,305	9.4	13,302	10.0
4. 20 - 29 ชั่วโมง	54,718	18.5	28,115	17.3	26,603	19.9
5. 30 - 34 ชั่วโมง	48,628	16.4	31,615	19.3	17,013	12.8
6. 35 - 39 ชั่วโมง	48,241	16.3	25,247	15.5	22,994	17.2
7. 40 - 49 ชั่วโมง	93,740	31.6	53,377	32.8	40,363	30.2
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	20,426	6.9	7,981	4.9	12,445	9.3

หมายเหตุ : 0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

4. การว่างงาน

ในส่วนของจังหวัดชุมพรไตรมาส 1 ปี 2569 มีผู้ว่างงานทั้งสิ้น 1,215 คน ซึ่งเป็นหญิงจำนวน 737 คน เป็นชาย 478 คน และมีอัตรา

การว่างงานที่วัดจากกำลังแรงงานรวม ร้อยละ 0.4 โดยหญิงมีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.5 ชายมีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.3 (ตาราง ข)

ตาราง ข จำนวนและอัตราการว่างงานของประชากร จำแนกตามเพศ

หน่วย : คน

เพศ	ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	ผู้ว่างงาน	
		จำนวน	อัตราการว่างงาน
กำลังแรงงานรวม	297,515	1,215	0.4
ชาย	163,314	478	0.3
หญิง	134,201	737	0.5

$$\text{หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน} = \frac{\text{ผู้ว่างงาน}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม}} \times 100$$

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการว่างงานตั้งแต่ปี 2565 – 2569 ของไตรมาสที่ 1 พบว่า ปี 2565 มีอัตราการว่างงานสูงสุดถึง ร้อยละ 1.0 รองลงมา ปี 2566 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.8 ปี 2567

และปี 2569 มีอัตราการว่างงานเท่ากันคือร้อยละ 0.4 และปี 2568 มีอัตราการว่างงานต่ำสุด เพียงร้อยละ 0.2 (ตาราง ข)

ตาราง ข อัตราการว่างงานของประชากร ไตรมาส 1 ปี 2565 – 2569

หน่วย : ร้อยละ

อัตราการว่างงาน	ปี				
	2565	2566	2567	2568	2569
ไตรมาส 1	1.0	0.8	0.4	0.2	0.4

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ระเบียบวิธี

ภาคผนวก ก

ระเบียบวิธี

1. วิธีการสำรวจ

การสำรวจนี้คัมรวมครัวเรือนส่วนบุคคลและครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทครัวเรือนคนงานที่อยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลทุกจังหวัดทั่วประเทศ ยกเว้น ครัวเรือนชาวต่างชาติที่ทำงานในสถานทูตหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

ในการสำรวจแต่ละเดือนได้ดำเนินการสำรวจทั่วประเทศทุกจังหวัด โดยใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Two-stage Sampling โดยหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 1 คือ เขตแ่งนับ(Enumeration Area : EA) ซึ่งมีจำนวน 1,990 EA ตัวอย่าง จากจำนวนทั้งสิ้น 127,460 EA และหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 2 คือ ครัวเรือน ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนที่เป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 27,960 ครัวเรือน หรือคิดเป็นจำนวนประชากรที่ตกเป็นตัวอย่างประมาณ 95,064 คน ซึ่งขนาดตัวอย่างในแต่ละเดือนดังกล่าวสามารถนำเสนอข้อมูลในระดับภาคและประเทศ จำแนกเขตการปกครอง แต่ไม่เพียงพอที่จะนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดหรือพื้นที่ย่อยกว่านี้ ฉะนั้นเพื่อให้สามารถนำเสนอผลของข้อมูลในระดับจังหวัดได้ จึงได้ใช้ข้อมูลของการสำรวจในแต่ละเดือน 3 เดือนที่ติดต่อกันมารวมกันเพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างเพียงพอ และทำการประมาณค่าข้อมูลยอดรวมของจังหวัดต่อไป เช่น กรณีสรุปรายงานผลการสำรวจในไตรมาสที่ 4 ของปี 2566 ก็ได้นำข้อมูลของเดือนตุลาคม พฤศจิกายน และธันวาคม พ.ศ. 2566 มารวมกัน เป็นต้น

สำหรับขนาดตัวอย่างของจังหวัดชุมพรใช้หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 66 EA หน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง จำนวน 1,056 ครัวเรือนตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติจังหวัด โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำการสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือการปฏิบัติงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติงานไปในทางเดียวกัน

ส่วนการประมวลผลข้อมูลนั้นดำเนินการในส่วนกลางตามหลักวิชาสถิติ โดยนำข้อมูลที่ได้จากครัวเรือนตัวอย่างมาประมาณค่าโดยการถ่วงน้ำหนัก (Weighty) ซึ่งค่าน้ำหนักจะได้จากสูตรในการประมาณค่าที่เหมาะสมกับวิธีการเลือกตัวอย่าง เพื่อให้ได้ค่าประมาณของประชากรในแต่ละจังหวัดใกล้เคียงกับค่าที่แท้จริง

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจได้ดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศ ในระหว่างวันที่ 1-12 ของเดือนมกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2569 สำหรับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยพนักงานสัมภาษณ์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งมีประสบการณ์ในการสำรวจและพนักงานสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานให้เป็นแนวทางเดียวกัน

3. การปิดตัวเลข

ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นหลักพัน โดยอิสระจากกัน

ภาคผนวก ข
ตารางสถิติ

ตารางสถิติ

	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ	19
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษา ที่สำเร็จและเพศ	20
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ	21
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ	22
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ	23
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ	24
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	25

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง
	จำนวน		
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	403,968	194,376	209,592
กำลังแรงงานรวม	297,515	163,314	134,201
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	297,515	163,314	134,201
1.1 ผู้มีงานทำ	269,300	162,836	133,464
1.2 ผู้ว่างงาน	1,215	478	737
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	0 ^w	0 ^w	0 ^w
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	106,453	31,062	75,391
1. ทำงานบ้าน	30,852	583	30,269
2. เรียนหนังสือ	33,781	15,632	18,149
3. เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	30,360	11,107	19,253
4. ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ	4,203	230	3,973
5. อื่นๆ	7,257	3,510	3,747
	ร้อยละ		
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	100.0	100.0	100.0
กำลังแรงงานรวม	73.6	84.0	64.0
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	67.1	80.0	64.0
1.1 ผู้มีงานทำ	66.7	83.8	63.7
1.2 ผู้ว่างงาน	0.4	0.2	0.3
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	0 ^w	0 ^w	0 ^w
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	26.4	16.0	36.0
1. ทำงานบ้าน	7.5	0.3	14.4
2. เรียนหนังสือ	8.4	8.1	8.7
3. เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	7.5	5.7	9.2
4. ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ	1.3	0.1	1.9
5. อื่นๆ	1.7	1.8	1.8
อัตราการว่างงาน	0.4	0.3	0.5

หมายเหตุ : 0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

หน่วย : คน

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	403,968	194,376	209,592
1. ไม่มีการศึกษา	7,200	4,472	2,728
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	57,355	22,345	35,010
3. ประถมศึกษา	91,167	43,494	47,673
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	86,468	46,519	39,949
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	86,180	45,893	40,287
5.1 สายสามัญ	70,263	37,339	32,924
5.2 สายวิชาการศึกษา	15,917	8,554	7,363
6. มหาวิทยาลัย	72,393	30,114	42,279
6.1 สายวิชาการ	50,601	20,753	29,848
6.2 สายวิชาชีพ	21,792	9,361	12,431
7. อื่นๆ	0 ^w	0 ^w	0 ^w
8. ไม่ทราบ	3,205	1,539	1,666
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	1.8	2.3	1.3
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	14.2	11.5	16.7
3. ประถมศึกษา	22.6	22.4	22.7
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	21.4	23.9	19.1
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	21.3	23.6	19.2
5.1 สายสามัญ	17.4	19.2	15.7
5.2 สายวิชาการศึกษา	3.9	4.4	3.5
6. มหาวิทยาลัย	17.9	15.5	20.2
6.1 สายวิชาการ	12.5	10.7	14.3
6.2 สายวิชาชีพ	5.4	4.8	5.9
7. อื่นๆ	0 ^w	0 ^w	0 ^w
8. ไม่ทราบ	0.8	0.8	0.8

หมายเหตุ : 0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

หน่วย : คน

อาชีพ	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	296,300	162,836	133,464
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญชาตติกาหมาย	6,645	2,800	3,845
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	10,569	2,548	8,021
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่าง ๆ	5,715	3,024	2,691
4. เสมียน	7,220	1,621	5,599
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	54,979	16,340	38,639
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง	136,908	84,120	52,788
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	25,309	16,928	8,381
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	9,073	8,088	985
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	39,882	27,367	12,515
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	0 ^w	0 ^w	0 ^w
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญชาตติกาหมาย	2.2	1.7	2.9
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	3.6	1.5	6.0
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่าง ๆ	1.9	1.9	2.0
4. เสมียน	2.4	1.0	4.2
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	18.6	10.0	29.0
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	46.2	51.7	39.5
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	8.5	10.4	6.3
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	3.1	5.0	0.7
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	13.5	16.8	9.4
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ : 0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ

หน่วย : คน

อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	296,300	162,836	133,464
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	160,667	103,731	56,936
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0 ^w	0 ^w	0 ^w
3. การผลิต	15,384	7,044	8,340
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	454	454	0 ^w
5. การจัดหาไฟฟ้า การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	0 ^w	0 ^w	0 ^w
6. การก่อสร้าง	10,925	9,530	1,395
7. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	54,671	20,368	34,303
8. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	5,026	3,728	1,298
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	16,515	5,139	11,376
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	0 ^w	0 ^w	0 ^w
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	2,091	1,232	859
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	540	0 ^w	540
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	1,151	899	252
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	2,580	1,815	765
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	8,598	4,728	3,870
16. การศึกษา	8,276	1,463	6,813
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2,799	225	2,574
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	1,128	819	309
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	5,026	1,661	3,365
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่สร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	469	0 ^w	469
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0 ^w	0 ^w	0 ^w
22. ไม่ทราบ	0 ^w	0 ^w	0 ^w
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	54.2	63.7	42.7
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0 ^w	0 ^w	0 ^w
3. การผลิต	5.2	4.3	6.2
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	0.1	0.3	0 ^w
5. การจัดหาไฟฟ้า การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	0 ^w	0 ^w	0 ^w
6. การก่อสร้าง	3.7	5.8	1.1
7. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	18.4	12.5	25.7
8. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	1.7	2.3	1.0
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	5.6	3.2	8.5
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	0 ^w	0 ^w	0 ^w
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	0.6	0.8	0.6
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	0.1	0 ^w	0.4
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	0.3	0.6	0.2
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	1.5	1.1	0.6
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	2.8	2.9	2.9
16. การศึกษา	2.7	0.9	5.1
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	0.8	0.1	1.9
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	0.4	0.5	0.2
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	1.7	1.0	2.5
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่สร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	0.2	0 ^w	0.4
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0 ^w	0 ^w	0 ^w
22. ไม่ทราบ	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ : 0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	296,300	162,836	133,464
1. นายจ้าง	6,788	4,632	2,156
2. ลูกจ้างรัฐบาล	19,460	7,637	11,823
3. ลูกจ้างเอกชน	78,109	47,049	31,060
4. ทำงานส่วนตัว	120,892	73,547	47,345
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	71,051	29,971	41,080
6. การรวมกลุ่ม	0 ^w	0 ^w	0 ^w
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. นายจ้าง	2.3	2.8	1.6
2. ลูกจ้างรัฐบาล	6.6	4.7	8.9
3. ลูกจ้างเอกชน	26.3	28.9	23.3
4. ทำงานส่วนตัว	40.8	45.2	35.4
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	24.0	18.4	30.8
6. การรวมกลุ่ม	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ : 0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ

หน่วย : คน

ชั่วโมงการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	296,300	162,836	133,464
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	1,162	418	744
2. 1 - 9 ชั่วโมง	778	778	0 ^w
3. 10 - 19 ชั่วโมง	28,607	15,305	13,302
4. 20 - 29 ชั่วโมง	54,718	28,115	26,603
5. 30 - 34 ชั่วโมง	48,628	31,615	17,013
6. 35 - 39 ชั่วโมง	48,241	25,247	22,994
7. 40 - 49 ชั่วโมง	93,740	53,377	40,363
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	20,426	7,981	12,445
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	0.4	0.3	0.6
2. 1 - 9 ชั่วโมง	0.3	0.5	0 ^w
3. 10 - 19 ชั่วโมง	9.6	9.4	10.0
4. 20 - 29 ชั่วโมง	18.5	17.3	19.9
5. 30 - 34 ชั่วโมง	16.4	19.3	12.8
6. 35 - 39 ชั่วโมง	16.3	15.5	17.2
7. 40 - 49 ชั่วโมง	31.6	32.8	30.2
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	6.9	4.9	9.3

หมายเหตุ : 0^w ข้อมูลตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

หน่วย : คน

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	296,300	162,836	133,464
1. ไม่มีการศึกษา	4,941	3,314	1,627
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	32,565	17,286	15,279
3. ประถมศึกษา	68,916	38,110	30,806
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	57,326	35,485	21,841
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	69,377	40,674	28,703
5.1 สายสามัญ	57,389	33,340	24,049
5.2 สายอาชีวศึกษา	11,988	7,334	4,654
6. มหาวิทยาลัย	60,158	26,615	33,543
6.1 สายวิชาการ	41,205	17,731	23,474
6.2 สายวิชาชีพ	18,953	8,884	10,069
7. อื่น ๆ	n.a.	n.a.	n.a.
8. ไม่ทราบ	3,017	1,352	1,665
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	1.7	2.0	1.2
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	11.0	10.6	11.5
3. ประถมศึกษา	23.3	23.4	23.1
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	19.3	21.8	16.4
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	23.4	25.0	21.5
5.1 สายสามัญ	19.4	20.5	18.0
5.2 สายอาชีวศึกษา	4.0	4.5	3.5
6. มหาวิทยาลัย	20.3	16.4	25.1
6.1 สายวิชาการ	13.9	10.9	17.6
6.2 สายวิชาชีพ	6.4	5.5	7.5
7. อื่น ๆ	n.a.	n.a.	n.a.
8. ไม่ทราบ	1.0	0.8	1.2

หมายเหตุ : 0^w ข้อมูลตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ยึดหลักวิชา พร้อมหาสิ่งใหม่ ใส่ใจลูกค้า
ศรัทธาองค์กร เอื้ออาทรต่อกัน รักมัน สสช

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร